

F. t. I. vedr. straffeloven m.v.

Den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 301 a omfatter adgangsmidler til alle kommercielle informationssystemer – det vil sige systemer, hvortil adgangen er forbeholdt betalende brugere. Brugerbetaling kan være i form af en fast, typisk periodisk ydelse, eller betalingen kan ske for den konkrete brug, eller der kan være tale om en kombination heraf.

Kommercielle informationssystemer er f.eks. såkaldte on demand-tjenester (videoer mv.) eller informationsamlinger (avisdatabaser mv.), hvor der abonneres på brug af den pågældende tjeneste, og hvor der i forbindelse med abonnementet tildeles et særligt adgangsmiddel.

Adgangsmidler kan eksempelvis være dekoderkort, calling cards (telefonpinkoder), NUI-koder (NUI står for Network User Identificaiton – NUI-koden identificerer den bruger, hvis konto skal belastes for netværksbrugen) mv.

Bestemmelsen finder også anvendelse ved tilegnelse eller videregivelse af en enkelt kode eller andet adgangsmiddel.

Brydesholt-udvalget har som nævnt foreslået en normalstrafferamme på bøde eller fængsel indtil 6 måneder. Efter Justitsministeriets opfattelse har de omhandlede informationskrænkelser samme strafværdighed, som forbrydelser rettet mod mere traditionelle værdier. Justitsministeriet finder derfor, at normalstrafferammen for overtrædelse af den foreslåede § 301 a bør være bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, hvilket svarer til normalstrafferammen for tyveri, jf. straffelovens § 285, stk. 1.

Justitsministeriet kan ligeledes tiltræde udvalgets forslag om en skærpet sidestrafferamme i kvalificerede videregivestilfælde. Herved markeres den alvor, hvormed der bør ses på denne form for kriminalitet. Efter Justitsministeriets opfattelse bør sidestrafferammen imidlertid ikke begrænses til videregivestilfælde, men bør omhandle alle handlinger, omfattet af § 301 a, stk. 1, hvis der foreligger særligt skærpene omstændigheder.

Justitsministeriet finder endvidere, at udformningen af den skærpede sidestrafferamme bør ske i overensstemmelse med Straffelovrådets generelle anbefalinger om affattelsen af bestemmelser om sidestrafferammer, jf. betænkning nr. 1424/2002 om straffastsættelse og strafferammer, kapitel 6. Det foreslås derfor, at sidestrafferammen skal finde anvendelse under »særligt skærpene omstændigheder«. Der er ikke tilset en realitetsændring i forhold til, hvilke tilfælde der efter Brydesholt-udvalgets forslag bør være omfattet af den skærpede sidestrafferamme.

Med hensyn til Brydesholt-udvalgets forslag om et strafmaksimum på 4 års fængsel finder Justitsministeriet, at strafmaksimum i stedet bør fastsættes til 6 års fængsel. Baggrunden herfor er, at Straffelovrådet i betænkning nr. 1424/2002 har foreslået, at strafmaksimum for tyveri i § 286, stk. 1, forhøjes fra 4 til 6 års fængsel, og at kriminalitet rettet mod informationer efter Justitsministeriets opfattelse bør være undergivet samme strafmaksimum som kriminalitet rettet mod mere traditionelle værdier i form af penge og ting.

Justitsministeriet finder endvidere, at den skærpede strafferamme ikke kun bør omfatte de tilfælde, der er opregnet af Brydesholt-udvalget, men efter en konkret vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige sagens omstændigheder også bør kunne omfatte andre tilfælde.

Særligt skærpene omstændigheder vil efter Justitsministeriets opfattelse navnlig foreligge, hvor videregivelsen af koder eller andre adgangsmidler sker erhvervsmæssigt, i en videre kreds, f.eks. via Internettet, eller under omstændigheder, hvor der er særlig risiko for omfattende misbrug.

Som anført ovenfor under pkt. 2.2.1., nævnes i betænkningen tilfælde, hvor der videregives calling cards eller NUI-koder til mange personer – der eventuelt også kan videregive adgangsmidlerne – med angivelse af, fra hvilket tidspunkt disse skal anvendes, således at en kontobelastning må forventes at blive omfattende, før misbruget opdages og bringes til ophør. Endvidere nævnes som eksempel »bestillingsarbejde«, hvor der bestilles et større antal adgangsmidler. Dette gælder navnlig, hvis der betales et større beløb for de pågældende adgangskoder, da det i sådanne tilfælde må forventes, at formålet er et omfattende misbrug.

Hvis betingelserne for at straffe for forsøg i relation til anden kriminalitet, f.eks. databedrageri, er opfyldt, vil der uanset den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 301 a fortsat kunne dømmes for forsøg vedrørende denne kriminalitet.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 16.

2.3.1.2. Justitsministeriet kan ligeledes tiltræde Brydesholt-udvalgets overvejelser og forslag med hensyn til indsættelsen af en særlig bestemmelse om beskyttelse af ikke-kommercielle informationssystemer i en ny § 263 a i straffeloven.

Også med hensyn til ikke-kommercielle informationssystemer bør der til beskyttelse af privatlivets fred og til beskyttelse mod datahærværk mv. efter Justitsministeriets opfattelse være en strafferetlig beskyttelse af passwords og andre adgangsmidler, som ligger